

EDITORIAL

Apostolat entre els obrers

I - Un deute — A Granollers molts tenim un deute envers l'HOAC. Un deute, perquè podíem conèixer-la i ens hem estimat més viure-hi d'esquena. Un deute, perquè sense conèixer-la n'hem parlat injustament i hem contribuït al seu desprestigi. Parlem-ne tots des de la nostra revista i volguem ser —si som cristians de debò— més comprensius i més justos.

II - Un fet — No cal ser gaire observador per dir que un tant per cent molt elevat dels obrers de les nostres fàbriques viuen sense conèixer el Crist; ignoren el seu missatge de salvació; no en senten necessitat per a la seva vida.

Crist, en canvi, és per a tots. És llum per qui viu en les tenebres i és remei per qui està malalt i vol que aquesta llum i aquest remei arribin a tots els homes. « Prediqueu a tot home... » diu als apòstols.

L'Església ha de fer que el Crist sigui conegut també entre els obrers; que la seva paraula sigui més diçosa; que la seva presència sigui més vivificant. Ha de predicar a Crist que ens salva a tots.

III - L'HOAC — Per això l'Església necessita testimonis de Crist en l'ambient obrer. Necessita d'altres obrers que amb la seva vida professional intatxable i amb la seva vida cristiana influeixin sobre els companys de treball acostant-los i preparant-los a descobrir a Crist.

Organitzar un moviment de nois i homes cristians amb tremp d'apòstols és el que pretén el moviment obrer d'Acció Catòlica, a fi de que col·laborin i ajudin als sacerdots a « predicar » el Crist entre els obrers. L'Església necessita aquesta ajuda.

Es per això que no podem parlar del moviment de l'HOAC amb esperit superficial. És un moviment d'Església. És un moviment molt seriós d'Església.

IV - Una conclusió — El nostre moviment obrer, a Granollers, és incipient, amb pocs mitjans, amb pocs membres, amb poca projecció

Avui es celebra el dia de l'HOAC. Pensem amb serietat que si tots haguéssim fet quelcom més per a ajudar aquest moviment, potser tindríem una realitat diferent de la que avui tenim i que, com a cristians, ens alegraria immensament...

J. TRASERRA, pvte.

Colònies d'estiu

Ha acabat l'escola, han arribat les tan esperades vacances i de nou l'Escolania Parroquial marxa a la muntanya per viure uns dies d'alegria. Fa tres anys va començar la Parròquia a organitzar colònies d'estiu. Aquest any ja hi haurà dues tandes, una pels grans i una altra pels menuts. Sembla amb això que hem assolit una prometedora continuïtat.

Avui que la ciutat ens lliga i absorbeix quasi bé del tot; que ens allunya tant del camp, que tenim a dues passes, es fa necessària la realitat d'unes colònies perquè els nostres nois puguin respirar l'aire de la natura, puguin viure plenament el joc, sentir ben aprop la companyia del sacerdot i dels amics i endevinar la presència de Déu, lluny de la monotonia del viure quotidià.

Moltes vegades donem tan poca importància a unes vacances en una comunitat absorbent com són unes colònies, que no ens donem compte de la magnífica funció educadora que acompanyen.

Preguem perquè les colònies d'aquest any tinguin l'èxit merescut i aconseguixin arribar ben endins dels nostres nois.—S.

En este número :

**La HOAC,
obra apostólica**